

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Táboře vydal dne 28. 7. 2015 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněný

P . . . K

nar. v , bez zaměstnání, trvale bytem
– ohlašovna městského úřadu, adresa pro doručování

uznává se vinným, že

dne 2015 kolem 10,35 hod. ve , okres ; v ul.
v prodejně T odcizil 1 ks balení kuřecích prsou o hmotnosti 0,556 kg v hodnotě 97,20 Kč
ke škodě společnosti T ČR a.s., IČ: 45308314, Veselí nad Lužnicí, ul. Budějovická
650, zboží ukryl pod tričko a bez zaplacení prošel pokladnami, kde byl zajištěn ostrahou
prodejny, odcizené zboží bylo následně vráceno do prodeje,

přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu
3 ze dne 20. 6. 2014 č. j. 1T 18/2014-95, který nabyl právní moci dne 20. 6. 2014, odsouzen
mimo jiné pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku k úhrnnému trestu
odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roky a
trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 6. 1. 2015 č. j. 13T 156/2014-33, který
nabyl právní moci dne 20. 1. 2015, odsouzen pro přečin krádež podle § 205 odst. 2 tr.
zákoníku k trestu obecně prospěšných prací, který zčásti vykonal,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v délce **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obviněnému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **42 (čtyřicet dva) měsíců**.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Táboře dne 28. 7. 2015

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Hana Grulová

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v neveřejném zasedání konaném dne **16. února 2016** projednal **stížnost**, kterou proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 20.1.2016, č.j. 1 T 106/2015-53, podal **odsouzený P K**, nar. v P, trvale bytem v Městského úřadu, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici MS CR v Příbrami, a rozhodl o ní **t a k t o** :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost odsouzeného jako nedůvodná **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Okresní soud v Táboře podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku a § 330 odst. 1 tr. řádu nařídil odsouzenému P K výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 28.7.2015, sp. z. 1 T 106/2015. Podle § 83 odst. 5 tr. zákoníku a § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl odsouzený pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s dozorem.

Předmětné usnesení právní moci nenabylo, neboť v zákonem stanovené lhůtě proti němu podal odsouzený stížnost, v níž uvedl, že je mu soudem kladeno za vinu, že údajně nežil řádným životem, když bylo prokázáno, že chodil do zaměstnání. Podle posudku měl být často agresivní pod vlivem alkoholu, což se absolutně nezakládá na pravdě a odsouzený je schopen to případně i dokázat předvoláním svědků. Jinak žádnou trestnou činnost neprováděl. Jeho bratr, poté, co přišel domů v podnapilém stavu, při následné hádce, kterou vyvolal on, mu rozbil hlavu skleněnou mističkou, což absolutně nesouvisí s tímto případem. Jako svědky stěžovatel označuje i M J V další jména případně doplní. Žádá proto o přezkoumání celého případu.

Krajský soud postupem podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně, přezkumu podrobil taktéž i samotnou zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozhodnutí předcházelo. Učinil přitom závěr, že stížnosti odsouzeného P K vyhovět nelze.

V provedeném řízení nebylo shledáno žádných nedostatků ani pochybení, ze strany procesního soudu bylo postupováno v plném souladu s trestním řádem. Veřejné zasedání dne 20.1.2016 bylo konáno v přítomnosti odsouzeného, který se k předmětu řízení mohl vyjádřit a reagovat na všechny důkazy, které byly soudem prováděny. V samotném průběhu veřejného

zasedání tedy provedeny všechny rozhodné důkazy listinného charakteru, které byly i správným a zcela zákonným způsobem ze strany soudu vyhodnoceny. Z tohoto důvodu proto nelze napadenému usnesení po stránce materiální naprosto ničeho vytknout, neboť v něm se soud náležitým způsobem vypořádává se všemi důkazními prostředky. Samotné odůvodnění napadeného usnesení, byť je stručné, je přesto nanejvýš logické a naprosto přesvědčující. Jsou v něm obsaženy všechny rozhodné argumenty, které procesní soud k rozhodnutí v dané trestní věci vedly. Jak zcela zřetelně vyjádřeno procesním soudem, odsouzený P K nerespektoval podmínky zkušební doby podmíněného odsouzení a v průběhu ní se dopustil další trestné činnosti, a to konkrétně přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil 30.8.2015. Za tento přečin a za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 27.7.2015, byl postihnut úhrnným nepodmíněným trestem odnětí svobody v trvání 4 měsíce, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice s dozorem. Rozsudek Okresního soudu v Táboře ze dne 29.10.2015, č.j. 1 T 131/2015-37, kterým obžalovanému uložen výše označený trest, nabyl právní moci dne 29.10.2015. Jednání v rozporu se zákonem se odsouzený P K dopustil dne 30.8.2015, tedy zjevně ve zkušební době podmíněného odsouzení, která na základě trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 28.7.2015, č.j. 1 T 106/2015-30 počala běžet 23.8.2015.

Za této situace, která je řádně dokladována příslušnými listinnými důkazy, je zřejmé, že odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení nevedl řádný život a dopustil se další trestné činnosti, o níž zmíněno již výše. Z jeho opakující se trestné činnosti lze proto dovodit, že odsouzený P K nerespektuje soudní rozhodnutí a neustále inklinuje k jednání v rozporu se zákonem. Za této situace s přihlédnutím k faktům, která zmíněna v odůvodňující části napadeného usnesení lze mít rozhodnutí soudu I. stupně, které v dané trestní věci učinil, za zcela správné a zákonu neodporující. Důvody pro postup soudu podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku tedy byly v dané trestní věci bezesporu dány. Pochybení pak neshledáno ze strany stížnostního soudu ani ve výroku o zařazení odsouzeného pro výkon nepodmíněného trestu do věznice s dozorem.

Z toho, co se podává shora, je tedy zřejmé, že žádné argumenty, které zmínil odsouzený v průběhu veřejného zasedání před Okresním soudem v Táboře, ani argumenty, které zmínil ve svém opravném prostředku, nepřiměly stížnostní soud ke změně rozhodnutí soudu procesního.

Za daných okolností stížnostní soud shledal stížnost odsouzeného P K jako nedůvodnou, a proto ji postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný

V Táboře dne 16. února 2016

JUDr. Jiřina Roubíčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Neuwirthová